

Κυριακή Τυρινής, 15 Μαρτίου 2021

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Πρὸς

Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἐφθασε καὶ πάλι ἡ εὐλογημένη περίοδος τῶν πνευματικῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἱερῶν προσδοκιῶν. Ἡ περίοδος τοῦ ἔτους ποὺ εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀφιερωμένη στὸν Θεό. Μπροστά μας ἔξι ἑβδομάδες νηστείας καὶ στὴ συνέχεια ἡ ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν. Στὸ βάθος, πίσω ἀπὸ τὴ Μεγάλη Ἑβδομάδα, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, τὸ Πάσχα, ὁ θρίαμβος τῆς θεότητος καὶ τῆς ζωῆς.

Ἡ ζωὴ μας δυστυχῶς πάσχει ἀπὸ ἀπουσία Θεοῦ, ἀπὸ περιφρόνηση, ἀπὸ ἄγνοια, ἀπὸ προσβολὲς τοῦ ὀνόματός Του, ἀπὸ σκληρότητα ἀπέναντι Του. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καχεκτικὴ ἢ καὶ νοσηρὴ πίστη, ἀπὸ πλάνες, ἀπὸ θεωρίες καὶ στοχασμοὺς δίχως ζωὴ καὶ πνεῦμα, ἀπὸ ἁμαρτίες. Ἔχουμε ἀπομακρυνθεῖ καὶ ὡς κοινωνία, καὶ ὡς πιστοὶ ἀπὸ τὸν ζῶντα Θεό, γι' αὐτὸ καὶ εἶναι δυσδιάκριτη ἡ Ἀνάστασή Του καὶ ἡ ζωὴ μας δὲν ἔχει... Ζωή. Ἐμεῖς ὅμως ἐπιμένουμε καὶ ἐλπίζουμε. Ξαναπροσπαθοῦμε καὶ φέτος, ἀκόμη καὶ ἂν οἱ συνθήκες εἶναι πολὺ δύσκολες καὶ οἱ προϋποθέσεις ἐντελῶς ἀντίξοες.

Πέρσι, ἡ Σαρακοστὴ ἦταν γεμάτη φόβο, στέρηση, ἀπειλές, ἀμφισβήτηση, αἰφνιδιαστικὰ μέτρα, ἐγκλεισμούς, ἀπαγορεύσεις. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ Πάσχα. Χωρὶς ἀκολουθίες, μὲ κλειστὲς τὶς ἐκκλησίες, χωρὶς παρηγοριά, χωρὶς χαρά. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ σὲ ἐπώδυνη δοκιμασία!

Κανεῖς μας δὲν περιμένε πῶς καὶ τούτῃ τῇ χρονιᾷ θὰ ἔχουμε μέτρα καὶ περιορισμούς. Καὶ ὅμως ξεκινοῦμε πάλι τὴ Σαρακοστὴ μὲ σύννεφα στὸν ὀρίζοντα, μὲ φόβους, μὲ ἐρωτήματα, σύγχυση, ἐντάσεις, ἀμφιβολίες, ἀνασφάλειες, κλονισμένη τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ φυσικὰ μὲ μεγάλη κόπωση. Ἕνας κόσμος ἀναστατωμένος. Οἱ πιστοὶ διχασμένοι. Ὅλοι προβληματισμένοι.

Ἡ Μεγάλη Σαρακοστή ὅμως ὑπάρχει γιὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ ὅλα αὐτά. Ξεκινοῦμε τὸν ἀγῶνα τῆς νηστείας, τῶν ἀρετῶν, τῆς προσευχῆς, τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς ἐξομολόγησης, τῆς μετοχῆς μας στὴ θεία κοινωνία. Ανάγκη νὰ κάνουμε τὸ ἄλμα ἀπὸ τοὺς τύπους στὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν, ἀπὸ τὴ νηστεία τῶν τροφῶν στὴν ἐγκράτεια, ἀπὸ τὴν προσευχὴ τῶν λέξεων στὴν ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη μας στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ἐξομολόγηση στὴν εἰλικρινῆ μετάνοια, ἀπὸ τὶς ἐκκλησιαστικὲς ἀναγνώσεις στὴν καρδιακὴ ἀφύπνιση, ἀπὸ τὴν ὑπεράσπιση τῶν ἀπόψεών μας στὴ στήριξη τῶν ἀδελφῶν, ἀπὸ τὴν προσφορὰ τῆς ἐλεημοσύνης στοὺς φτωχοὺς στὴν οἰκοδόμησι ἐλεήμονος καὶ συγχωρητικῆς καρδιᾶς σὲ ὅσους μᾶς ἔχουν βλάψει, ἀπὸ τὴ συνήθεια τῆς θείας κοινωνίας στὴ μετοχὴ μας στὸν Μυστικὸ Δεῖπνο καὶ στὴν ἐμπειρία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ὁ Πέτρος στήριξε τὸ βλέμμα του στὸν Κύριο, ἔζησε τὸ θαῦμα τῆς παρουσίας Του· ὅταν πρόσεξε τὸν ἄνεμο, βυθίστηκε. Καιρὸς νὰ γυρίσουμε κι ἐμεῖς τὶς καρδιές μας ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ μᾶς ταράζουν, ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ τὶς τρικυμίες τῶν ἀσθενειῶν, ἀπὸ τὶς καταγίδες τῶν σύγχρονων εἰδήσεων καὶ μεριμνῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, στὸν Κύριο καὶ Σωτῆρα μας, διότι «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία» (Πρ. δ' 12). Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νὰ στραφοῦμε μέσα μας καὶ μετὰ πρὸς τὸν Θεό.

Ἐξὶ ἐβδομάδες μὲ νηστεία, προσευχή, ἀγωνιστικὴ ἔνταση, καλλιέργεια ἀρετῶν, συνειδητὴ μετάνοια, ψυχοφελῆ μελέτη, δίψα τοῦ θείου θελήματος. Μὲ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινούς, μὲ Μεγάλα Ἀπόδειπνα, μὲ Χαιρετισμοὺς στὴν Παναγία μας, μὲ Προηγιασμένες θεῖες Λειτουργίες, μὲ ὅ,τι ἀπὸ ὅλα αὐτὰ μᾶς δώσει ὁ Θεός. Ἄν μᾶς δώσει μόνον σταγόνες, ἄς ξεδιψάσουμε μὲ αὐτές, ζῶντας τὴν καρποφορία τῆς ἐρήμου, τὶς εὐλογίες τῆς στέρησης, μιὰ ποὺ ἡ χάρις Του «τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ». Ἄν πάλι μᾶς χαρίσει ἡ ἀγάπη Του κάτι παραπάνω, δοξασμένο τὸ ὄνομά Του.

Αὐτὴ «ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ εἶναι μετὰ πάντων ὑμῶν». Ἀμήν.

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΨΥΧΩΦΕΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ!

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ πατρικῶν εὐχῶν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος